וכזית או אחלב זורק את הדם חצי זית בשר

לשעיל מכ. מנסות יב:],
 ירוש׳ יומא פ״ד ה״ה,
 ת״כ אחרי פ״י ה״ח, ד) עי׳
 יומא מג ירוש׳ סוכה פ״ד ה״ו

(ובק"ע), כ) ולעיל קז. קח:ן,

ו) ע׳ מנחות כו., ז) כריתות ו:,

ל) ע מנווו כו, () כי יונור: () ויקרא יז ט, (ט) שייך לעמי הקודם () [וע' מו' מנחות נח: "ר"ה וליכל], () מנחות יד:, () עיין רש"ק ול"ק.

לה אב מיי פרק א מהלכות פססית הלכה ל: פססית הלכה ל: תנהיק הלכה מ: תנהיק הלכה ה: ז מיי שם הלכה ה: לד ז מיי שם הלכה ה: לד ח מיי פ"ט מהלכות ביאת מקדש הלכה ד:

תורה אור השלם

 וְלְקָח מְלֹא הַמָּחְתָּה גַּחֲלֵי אַשׁ מַעל הַמּוְבַּח מִלְפְנֵי יְהֹוְה וּמְלֹא דְפְנְיוֹ לְּטֶרֶת סַמִּים דַּקְה וֹמְלֹא דְפְנְיוֹ לְטֶרֶת סַמִּים דַּקְה והביא מבית לפרכת:

ויקרא טז, יב 2. וְהָיְתָה זֹאת לְכָם לְחָפֶּת עוֹלֶם לְכַפֵּר עֵל בְּנֵי יִשְׂרְאֵל מִבֶּל חַטאתָם אַחַת בַּשְׁנָה וַיֵּעַשׁ בַּאֲשֶׁר צְוָה יְיוֹנָה אֶת ה: ויקרא טז, לד וַאַלַהֵם תֹּאמֵר אִישׁ אִישׁ משה: נ. זְבֶּלֶּהֶ הְּאַלֶּהְ הְּלֵּבְּיִתְ מְבָּית יִשְׁרָאַל וּמִן הַגַּר אֲשֶׁר יָגוּר בְּתוֹּכָם אֲשֶׁר יַעֶלֶה עלְה אוֹ זָבָח: וְאָל פָּתַח אָהֶל מוֹעֵד לא יביאנו לעשות אתו ליהוה ונכרת האיש ההוא מעמיו:

מוסף רש"י

וכזית חלב. או כזית חלב, דאיכא כדי אכילת מובח (בבורות לפי) זורק את הדם. ואם לא נשתייר כלום לא זריק, דכתיב (דברים יב) ועשית עולותין הבשר ורברים יב) ועשית עונותין הכשר ורדכים, אם אין בשר אין דס (שם ורבשר ובער דית בשר ובער ידית בשר ורברי אינו זורק את הדם. שאין אכילת אדם ואכילת אדם ואכילת אדם ואכילת אדם הלא להתיר דוריקת דם אינה אלא להתיר אימורים למזבח ובשר לאדם וכיון . **דאבדו שניהם זריקה למה** (מנחות מול שלישם ליקש למט (חוווות מסכיםמון אלומר הפי דקאמר ובמנחה אפילו כולה קיימא באותה מנחה מנחה הבאה בנסכים קאמר כדכחינה ומנחתם סולת וגוי דקא ס"ד הואיל ובהדי זבח קאמיא כגופא דובת דמיא, ואע"ג דלא נשחייר מן הבשר כלום יזרוק עליה את הדם, קמ"ל דלא (מעילה טו:) הקומץ. למנחת ישראל: ומנחת כהנים. התנמס יפרסנ. והגרות בהגרם. מנוח שהמדב כהן דאינה נקמלת אלא כילה כליל דכתיב (ויקרא 1) וכל מנוחת כהן כליל תהיה: ומגרות כהן משיח. חביתי כ"ג נמי כתיב בה כליל תקטר: ומגרות נסכים. נמי כליל היא וחוחוח יר:):

ט באן בשניתותרו [עד] שלא מורק הדם ומני רצי יהושע. ה"ג לה במעילה בפ' קדשי מזבח (דף טו:) אלא אימא עולה ואימורים מצטרפין זה עם זה לכזית לזרוק עליהם את הדם ומאן קתני לה רבי יהושע וגירסא דשמעתין נמי יש ליישב דהכי נמי האמר והשה

לישנא דברייתא דקתני ולחייב עליהם משום פיגול נותר וטמא ויש לפרש דכשניתותרו כזית מעולה ואימוריו אשמעינן דוריקה מעלייתא היא לאיחיובי משום פיגול נותר וטמא דקרבו מתיריו קרינא ביה והשתא לא לריכי להא דקאמר הכא פיגול אפיגול לא קשיא כאן בפיגול כאן במחשבת פיגול דבשינויים דניתותרו מתרלי תרוייהו פיגול ונותר ובמסכת מעילה לא גרסינן ליה י ויש מוחקין טמא מן הברייתא משום דמטמא לא משני מידי אבל לפי מה שפירשתי ניחא דכולהו מיתרצי וע"כ גרסינן ליה דאי לא גרסינן ליה הא דקאמר התם במעילה תנינא להא דתנו רבנן מנא ליה הא בחו דהתני בברייתה דמלטרפין לענין אכילה ואימא פיגול אפיגול לא קשיא כאן בפיגול כאן במחשבת פיגול ונותר אנותר לא קשיא כאן בנותר כאן בשניתותרו דלמא איירי להצטרף לענין להכשיר הקרבן ולזרוק עליהם את הדם אבל לאכילה לא מצטרפין אבל מכיון דתני טמא על כרחין לענין אכילה קאמר דמלטרפין דהיינו תנינא להא דתנו רבנן: ובור סבר פלא חפניו לאו דוהא. מימה למה לי למימר לאו דוקא אפילו יהא דוקא הוו מחייבי רבנן אכזית ממנו בחוץ מידי דהוה אקומן וכמו כן קשה בסמוך למה לי למימר דסברי רבנן קביעות דמנא לאו כלום היא ויש לומר דעד כאן לא מחייבי רבנן בקומך אלא משום דחשיב להתפגל על מנת להקטיר כזית מקומלה בחוץ הלכך חשיבא נמי הקטרה לחייב אכזית ממנו בחוץ ומנחת כהנים ומנחת כהן משיח אע"ג דלא שייך בהם פיגול כיון דמנחה נינהו ומלינו במנחה דכזית נמי חשיבה ההטרה שם מנחה אחד הוא אבל קטרת לא אשכחן דחשיב הקטרה בכזית דלא שייך ביה פיגול ועוד דהא א״ר יוסי י דאין פיגול אלא בדבר שהוא

על מזבח החיצון הלכך הא דמחייבי

רבנן בקטרת בכזית על כרחין משום דמלא חפניו לאו דוקא וקביעות מנא לאו כלום היא: דקבעינהו במנא. למאי 'ס דאסיקנא (למאי) דקבעינהו במנא הוי לבונה דמתניתין שיעור שלם ופטור בחוץ לרבי אליעזר הואיל וקבעינהו במנא:

וחצי זית חלב אינו זורק את הדם יובעולה חצי זית בשר וחצי זית חלב זורק את הדם מפני שכולה כליל ומנחה אפילו כולה קיימת לא יזרוק מנחה מאי עבידתה אמר רב פפא מנחת נסכים הבאה עם הזבח: מתני׳ שהקומץ והלבונה והקטרת ומנחת כהנים שהקומץ ומנחת כהן משיח ומנחת נסכים שהקריב ב מאחת מהן יכזית בחוץ חייב ר"א פומר עד שיקריב את כולן יוכולן שהקריב בפנים ושייר מהן כזית והקריבו בחוץ חייב יוכולן שחסרו כל שהו והקריבו בחוץ פמור יהמקריב קדשים ואימורים חבחוץ חייב: תיר יהמקטיר כזית ח בחוץ חייבי חצי פרם בפנים פטור קס"ד מאי פטור פטור זר אמאי וו הקטרה היא א"ר זירא אמר רב חסדא אמר רב ירמיה בר אבא אמר רב מאי פטור פטור ציבור א"ר זירא אי קשיא לי הא קשיא לי הא דאמר רב עלה בהא אפילו ר' אליעזר 🗈 מודה דהא חור' אליעזר לאו הקטרה היא קאמר אמר רבה בהקמרה דהיכל דכולי עלמא לא פליגי כי פליגי בהקטרה דפנים דמר סבר ימלא חפניו דוקא ומ"ם מלא חפניו לאו דוקא א"ל אביי והא כי קא כתיבא יחוקה בהקטרה דפנים הוא דכתיב אלא אמר אביי בהקמרה תבפנים ₪ כ"ע לא פליגי כי פליגי ז בהקטרה דחוץ מ"ם ילפינן פנים מחוץ ומ"ם לא ילפינן אמר רבא השתא חוץ מחוץ לא ילפי רבנן פנים מחוץ מיבעי מה היא דתניא יכול המעלה פחות מכזית קומץ ופחות מכזית אימורין והמנסך ייפחות משלשת לוגין יין [פַחות] או מג' לוְגִין מים יהא חייב תלמוד לומר לעשות ים סעל השלם חייב ואינו חייב על 3 החסר והא פחות משלשת לוגין דאית בהו כמה זיתים ולא ילפי רבנן חוץ מחוץ אלא אמר רבא כגון דקבעינהו שני חצאי פרם יי

או כזית חלב. דכתיב וזרק הכהן את הדם וגו' והקטיר דו החלב אע"פ שאין בשר זורק עליו את הדם והכי מפרש במנחות בהקומץ רבה (דף כו.): בוובמנחה מאי עבידתה. מאי זריקת דם איכא במנחה: מנחת נסכים שבחה עם הובח. וחבד בשר הובח והמנחה קיימת לח

יזרוק את הדם בשבילה יי דלאו גופא דוביחה הוא: בותני' הלבונה. של מנחה: והקטרם. שבכל יום " פרם [של] שחרית ופרס של בין הערבים שהקטיר כזית מהן בחוץ חייב קסבר כי כתיב יי אותו על השלם הוא חייב ואינו חייב על החסר אשיעור הקטרה כתיב והיינו כזית. ורבי אליעזר נמי מדלא פליג ארישא גבי עולה הכי נמי דריש ליה אותו אשיעור הקטרה כרבנן ומיהו עולה דלא מיפסלא בחסרון דכל עלמה בדם תלויה כפרתה חייב בכזית אבל בהני פליג דקא סבר קומץ כוליה היינו שיעור הקטרתו אף בפנים דהא מיפסל בחסרון וכן כולם שכולם מתירין הם כל בו זמן שלא קרבו כולם לא הויא הקטרה לצאת בעלים ידי חובתן ולרבנן בהני נמי הויא הקטרתן בכזית היכא דכוליה קיים ולא חסרו קודם הקטרה ותנן יו (מנחות דף כו.) הקטיר קומלה פעמים כשירה הילכך הקטרה היא: וכולן שהקריבן בפנים ושייר מהן כו' **חייב.** שהרי בזה נגמרה הקטרתן. ולר׳ אליעזר נמי כי דרים אותו אשיעור הקטרה דריש ליה ושיעור הקטרה בכזית היכא דבפנים הויא הקטרה גמורה: וכולן שחסרו כל שהוא. קודם הקטרה ע"י איבוד או שריפה נפסלו בחסרונן כדחמר במנחות (דף ט:) מן המנחה פרט לשחסרה היא ושחסר קומלה. והאי וכולן לאו אלבונה קאי דהא מיפליג פליגי בה במנחות בפרק קמא (דף יא:) בלבונה שחסרה דלר"ש יחו כשירה אפילו עמדה על קורט אחד ולר׳ יהודה בשני קרטין ואי אלבונה נמי קאי מיירי שחסרה משיעור הכשרה למר כדאית ליה ולמר כדאית ליה: והקריבו בחוץ פטור. הואיל ואין מתקבלין יש בפנים: המעלה קדשים וחימוריהן. שהקריב הבשר והאימורין מחוברין בו חייב משום אימורין: גבו' חלי פרס בפנים. לאו

דוקא חלי פרס נקט דה"ה לכזית אלא פחות מכשיעור הכשר מלותה נקט: קס"ד מאי פטור פטור זר. דאי לאו בזרות קאמר מאי פטור שייך למימר בפנים ואמאי פטור הא הקטרה היא דהא האי תנא דקמחייב בו עלה בחוץ: מאי פטור פטור ליבור. דילאו ידי חובתן דכוית הויא הקטרה: בהא אפילו רבי אליעור מודה. ואע"ג דפליג במתני׳ אבחון מודה הוא להאי תנא

בהאי סיפא דפטור ליבור וקשיא לי עלה אמאי מודה והא רבי אליעזר לאו הקטרה היא קאמר מדפטר עלה בחוץ: אמר רבה בהקטרה דהיכל. שבכל יום שלא נאמר בו שיעור והאי פרס שיעור דרבנן הוא מודה רבי אליעזר דבכזית הויא הקטרה לחייב עליה בחוץ ולהוליא ליבור ידי חובתן בפנים ומתני′ באו כולה רישא וסיפא דברי הכל היא ובהקטרה דהיכל מיירי: **כי פליגי**. במתני′ בהקטרה דיום הכפורים דלפני ולפנים שנאמר בה שיעור (ויקרא מו): מלא הפניו דוקא. ובבת אחת הילכך בחוץ נמי לא מיחייב אלא אשלימה: והא כי כחיבא חוקה בפנים כסיבא. כדכתיב (שם) והיתה זאת לכם לחוקת עולם לכפר וגו' דברים שאין נעשין אלא אחת בשנה וחוקה עיכובא הוא: ה"ג אלא אמר אביי בהקטרה דפנים דכולי עלמא לא פליגי כי פליגי בהקטרה דחוץ. אביי נתי כרבה מתרץ לה דברייתא דמודה בה רבי אליעור בהקטרה דהיכל ותחניחין בהקטרה דפנים ומיהו לא כטעמא דרבה דאמר לרבנן מלא חפניו לאו דוקא דכולי עלמא מלא חפניו דוקא ובפנים דכ"ע לא פליגי דשלימה בעינן כי פליגי כגון שהקטיר כזית מן הקטרת של חפינת פנים בחוץ מר סבר ילפינן פנים מחוץ ילפינן קטרת של פנים מקטרת של היכל מה הקטרה כו של היכל בבמה בחוץ בכזית אף הקטרה של פנים חייבין עליה בבמה בכזית ואע״ג דבדוכתה לא הויא הקטרה הוא היכל הוא הקטרה: ור׳ אליטור סבר לא ילפינן פנים מחוץ. הקטרה דהיכל הוא דמיחייב עלה בחוץ בכזית דהא בדוכתה בהכי חשיבא אבל הקטרת פנים לא מיחייב עלה בחוץ בכזית הואיל ובדוכתה לאו הקטרה היא: השחא חוץ מחוץ. כגון ניסוך היין שהוא על המובח החילון לא ילפי רבנן מהקטר חלבים שהוא על המזבח החילון לחייב על פחות משלשה לוגין בחוץ אע״פ שיש שם כמה זיחים וגבי כל הקטרות של מזבח החילון הקטרה היא הואיל וגבי ניסוך שיעורא אחרינא הוא לא מיחייב עליה אלא בכשיעור: פנים מחוץ. לחייב על קטרת שלפני ולפנים בבמה בחוץ ילפינן מהקטרה דהיכל: פחום מכוים קומץ. על כרחך רבנן היא דאי רבי אליעזר אפילו ארזית לא מיחייב דהא אמר עד שיקריב את כולן: אלא אמר רבא כגון דקבעינהו במנא. לעולם מתניתין וברייתא בהקטרה דהיכל הוא ביו בדוכתה בכזית ומשום הכי קתני לה בברייתא חייב ור׳ אליעזר מודה בה כדרב ופלוגתא דמתניתין כגון דקבעיה ביז (דכולה) שני חלאי פרס במנא

הגהות הב"ח (א) במשנה נחון פטור המעלה קדשים:

שינויי נוסחאות

א] ל"ל או כזית (צ"ק וכ"ו ברש"ם: בו נש"מ ברש"ה: בן בק"ת גורק שהקטיר. ועי' דק"ס חות ח': ג] שהקריבן (ש"ח). וכן להלן והקריבן (בתה"): ד] בקלת כת"י ואימוריהן. וכ"ה ברש"י: ה] כזית קטורת בחוץ (כי״צ וש"מ וכעי"ז בשאר כתה"י) ו] אמאי הא הקטרה (ש"מ) ון אמאי הא הקטרה (ש"ח. ובכי"ל והא אמרת הקטרה: ו] כש"מ מגיה אלעזר ככל הסוגיל וכלש"י. וכ"ה כגמ" ככי"מ וק', וכמשנה כד"ו, וכ"ה בכי"מ וק', וכמשנה ב. ., ברש"י כי"פ בכל הסוגיא. אך כרש"י כי"ס בכל הסוגים. אך ככי"מו הין במשכה ובכי"ל ורי ב' מליעדר וכ"ח בכמשכה ובנמ"ל ורי ב' במשכה ובנמ"ל ורי ב' בכל הסוגיא. ועי בכ"ש", מלכם איתן, הג' דכרי מתמיה, הגרל"ה ברלין בדף קי מתמיה, הגרל"ה ברלין בדף קי ע"א, דק"ם אות ח. וראה בש"ב לקמן קי ב אות א. ח) ב"ל והא משים חודב במ"ב במ"ב ב"ב ב' בל אות א. ח) ב"ל דבורם שים חודב במה"ב", ול"ל כי פליגיב במטורת במה"ב", ול"ל כי פליגיב במטורת בתה"י): י] נ"ל כי פליגי בקטורת רלפני לפנים וקא מקריב לה בהיכל מ"ס (בי"צ). נ"ל כי פליגי בהקטרה דהיכל (ד"ח). ואולי הרמצ"ם גרס כהנ"ל ולכן פסק נהל' עבודת יוח"כ פ"ה הכ"ו הקטיר וכו' כזית בהיכל חייב מיתה. ועי' ח"ג סוד"ה חייב מיחה. ועדי חייב סוד"ה גמרא ח"ר וקר"א סוד"ה ורב אשי. ורש"י כפי הנר' בא לאפוקי מגר' זו. לפנינו ע"פ בה"ז, וכן הוגה בשמכ"י וב"ש: יאן צ"ל ופחות מג' לוגין מים בחוץ יהא (כי"צ): יב] לעשות אותו על השלם הוא חייב כל"ל עד השלם הוא חייב כנ"כ (*שמכ"י): יג] תיכות שני חצאי פרס ליתל ככתה"י וש"מ. וכן ליתל כרש"י וכתוס': יד] והקטיר את החלב. חלב אע"פ כו׳ את החלב, חלב אע"פ כר:
(כתהיי וביש: מו] כלן שיך ד"ה

מין זורק שנסוף עמי הקודס

מין זורק שנסוף עמי הקודס

מרי למ"ל ("ש"מ: מו] ל"ל וכל

(כי"): יו] ל"ל דתנן (כי"):

יח] בכתה" וד"ו ופלייד דררי

מרן בכתה" וד"ו ופלייד דררי

מרן בכתה" וד"ו ופלייד דררי יהודה כשירה כו' ולר' שמעון בשני. ולפנינו ע"פ נה"ו: ישן ל"ל מתקבל (*ש"מ): כן ל"ל קמחייב (ב"ש, כתה"י): כאן ס"ל ברייתא (גליוו): כבן מה קטרת של היכל חייבין עליו בכם מה קטרת כו' אף קטרת של כל"ל (כתה"י ושמכ"ה. [בכי"י ליתה תיכת בבמה כאן ולהלן נסתוך ולהלן בד"ה פנים מחוץ, וכן מחקן בב"ש. ובכי"פ גם לפנ"ז הנוסח לכיים, וכליים גם לפנייו החסתו חפינת פנים כזית בכמה בחוץ]: כג] דהויא הקטרה בדוכתה בכזית ומש"ה קתני ברייתא (כתה"י וב"ש): בר] נכתה"י ול"ו דקבעיה ברן בכתהי" ודי" דקבעיה לכולה חצי פרס. בנ"ט הניל נ"ל דקבעיה לכוליה פרס. וכן הגיה ל"ק, וולה לעיל לזות יג: בהן דהא דקתני וכו' לענין אכילה קאמר ואימא כו' כל"ל